REGULAMENTUL (UE) NR. 156/2012 AL COMISIEI

din 22 februarie 2012

de modificare a anexelor I-IV la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială ([1]), în special articolul 74 alineatul (1),

întrucât:

(1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 enumeră normele interne de competență prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 4 alineatul (2) din regulament. Anexa II conține lista instanțelor sau autorităților competente din statele membre la care pot fi depuse cererile de încuviințare a executării. Anexa III enumeră instanțele înaintea cărora pot fi introduse căi de atac împotriva hotărârilor privind cererile de încuviințare a executării și anexa IV enumeră căile de atac care pot fi introduse împotriva unor astfel de hotărâri.

(2) Anexele I, II și III la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 au fost modificate de mai multe ori, cel mai recent prin Regulamentul (UE) nr. 416/2010 al Comisiei ([2]), pentru a actualiza normele interne de competență și lista instanțelor sau autorităților competente.

(3) Statele membre au notificat Comisiei modificări suplimentare aduse listelor prezentate la anexele I, II și IV. În plus, detaliile privitoare la Islanda din anexele III și IV ar trebui eliminate, întrucât Islanda nu este un stat membru. În consecință, este necesar să se publice versiuni consolidate ale listelor care figurează în aceste anexe.

(4) În conformitate cu articolul 2 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ([3]), prezentul regulament ar trebui să se aplice, în conformitate cu dreptul internațional, relațiilor dintre Uniunea Europeană și Danemarca.

(5) În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) literele (g)-(j) din acordul menționat anterior, detaliile referitoare la Danemarca ar trebui să fie reproduse în anexele I-IV.

(6) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 44/2001 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele I-IV la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 se înlocuiesc cu textul inclus în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 22 februarie 2012.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

([1]) JO L 12, 16.1.2001, p. 1.
([2]) JO L 119, 13.5.2010, p. 7.
([3]) JO L 299, 16.11.2005, p. 62.

ANEXĂ

„ANEXA I

Norme de competență prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 4 alineatul (2)

— în Belgia, articolele 5-14 din Legea din 16 iulie 2004 privind dreptul internațional privat;

— în Bulgaria, articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Codul de drept internațional privat;

— în Republica Cehă, articolul 86 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă (*občanský soudní řád*) astfel cum a fost modificat;

— în Danemarca, articolul 246 alineatele (2) și (3) din Legea privind administrația justiției (*Lov om rettens pleje*);

— în Germania, articolul 23 din Codul de procedură civilă (*Zivilprozeßordnung*);

— în Estonia, articolul 86 din Codul de procedură civilă (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*);

— în Grecia, articolul 40 din Codul de procedură civilă (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*);

— în Franța, articolele 14 și 15 din Codul civil (*Code civil*);

— în Irlanda, dispozițiile privind competența întemeiată pe un act de sesizare a instanței notificat sau comunicat pârâtului care se găsește temporar în Irlanda;

— în Italia, articolele 3 și 4 din Legea 218 din 31 mai 1995;

— în Cipru, articolul 21 alineatul (2) din Legea nr. 14 din 1960 privind instanțele de judecată, astfel cum a fost modificat;

— în Letonia, articolul 27 și articolul 28 alineatele (3), (5), (6) și (9) din Legea privind procedura civilă (*Civilprocesa likums*);

— în Lituania, articolul 31 din Codul de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*);

— în Luxemburg, articolele 14 și 15 din Codul civil (*Code civil*);

— în Ungaria, articolul 57 din Decretul lege nr. 13 din 1979 privind dreptul internațional privat (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*);

— în Malta, articolele 742, 743 și 744 din Codul de organizare și procedură civilă – capitolul 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.* 12) și articolul 549 din Codul comercial – capitolul 13 (*Kodiċi tal-kummerċ – Kap.* 13);

— în Austria, articolul 99 din Legea privind competența judiciară (*Jurisdiktionsnorm*);

— în Polonia, articolul 1103 alineatul (4) din Codul de procedură civilă (*Kodeksu postępowania cywilnego*);

— în Portugalia, articolul 65 alineatul (1) litera (b) din Codul de procedură civilă (*Código de Processo Civil*), în măsura în care acesta poate include regulile de competență extraordinară, precum cele care stabilesc competența instanțelor de la locul unde se află sucursala, agenția sau un alt sediu [dacă este situat(ă) în Portugalia], în cazul în care acțiunea este introdusă împotriva administrației centrale (dacă este situată în străinătate) și articolul 10 din Codul de procedură pentru dreptul muncii (*Código de Processo do Trabalho*), în măsura în care poate include reguli de competență extraordinară, precum cele care stabilesc competența instanțelor judecătorești de la domiciliul pârâtului, în acțiunile introduse de angajat împotriva angajatorului, care au ca obiect contractele individuale de muncă;

— în România, articolele 148-157 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat;

— în Slovenia, articolul 48 alineatul (2) din Legea privind dreptul internațional privat și procedura aferentă acestuia (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) coroborat cu articolul 47 alineatul (2) din Legea privind procedura civilă (*Zakon o pravdnem postopku*) și articolul 58 din Legea privind dreptul internațional privat și procedura aferentă acestuia (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) coroborat cu articolul 59 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o pravdnem postopku*);

— în Slovacia, articolele 37-37e din Legea nr. 97/1963 privind dreptul internațional privat și normele de procedură relevante;

— în Finlanda, capitolul 10 articolul 18 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Codul de procedură judiciară (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*);

— în Suedia, capitolul 10 articolul 3 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură judiciară (*rättegångsbalken*),

— în Regatul Unit, norme care permit stabilirea competenței în temeiul:

(a) actului de sesizare a instanței notificat sau comunicat pârâtului care se găsește temporar în Regatul Unit; sau

(b) faptului că pârâtul deține bunuri în Regatul Unit; sau

(c) sechestrului pus de reclamant asupra bunurilor situate în Regatul Unit.

ANEXA II

Instanțele sau autoritățile competente la care poate fi depusă cererea menționată la articolul 39 sunt următoarele:

— în Belgia, *tribunal de première instance* sau *rechtbank van eerste aanleg* sau *erstinstanzliches Gericht*;

— în Bulgaria, *окръжния съд*;

— în Republica Cehă, *okresní soud* sau *soudní exekutor*;

— în Danemarca, *byret*;

— în Germania:

(a) președintele unei camere a *Landgericht*;

(b) un notar în cadrul unei proceduri de încuviințare a executării unui act autentic;

— în Estonia, *maakohus* (instanța teritorială);

— în Grecia, *Μονομελές Πρωτικείο*;

— în Spania, *Juzgado de Primera Instancia*;

— în Franța:

(a) *greffier en chef du tribunal de grande instance*;

(b) *président de la chambre départementale des notaires*, în cazul unei cereri privind încuviințarea executării unui act autentic notarial;

— în Irlanda, *High Court*;

— în Italia, *corte d'appello*;

— în Cipru, *Επαρχιακό Δικαστήριο* sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, *Οικογενειακό Δικαστήριο*;

— în Letonia, *rajona (pilsētas) tiesa*;

— în Lituania, *Lietuvos apeliacinis teismas*;

— în Luxemburg, președintele unui *tribunal d'arrondissement*;

— în Ungaria, *megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság* și, în Budapesta, *Budai Központi Kerületi Bíróság*;

— în Malta, *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili* sau *Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha* sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, *Reġistratur tal-Qorti* la sesizarea *Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*;

— în Țările de Jos, *voorzieningenrechter van de rechtbank*;

— în Austria, *Bezirksgericht*,

— în Polonia, *sąd okręgowy*;

— în Portugalia, *Tribunal de Comarca*;

— în România, *Tribunalul*;

— în Slovenia, *okrožno sodišče*;

— în Slovacia, *okresný súd*;

— în Finlanda, *käräjäoikeus/tingsrätt*;

— în Suedia, *Svea hovrätt*;

— în Regatul Unit:

(a) în Anglia și Țara Galilor, *High Court of Justice* sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, *Magistrate's Court*, sesizată de *Secretary of State*;

(b) în Scoția, *Court of Session* sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, *Sheriff Court*, sesizată de *Scottish Ministers*;

(c) în Irlanda de Nord, *High Court of Justice* sau, în cazul unei hotărâri privind o obligație de întreținere, *Magistrates' Court*, sesizată de *Department of Justice*;

(d) în Gibraltar, *Supreme Court of Gibraltar*, sau, în cazul unei hotărâri privind o obligație de întreținere, *Magistrates' Court*, sesizată de *Attorney General of Gibraltar*.

ANEXA III

Instanțele înaintea cărora pot fi introduse căile de atac prevăzute la articolul 43 alineatul (2) sunt următoarele:

— în Belgia:

(a) în cazul căii de atac introduse de pârât, *tribunal de première instance* sau *rechtbank van eerste aanleg* sau *erstinstanzliche Gericht*;

(b) în cazul căii de atac introduse de reclamant: *Cour d'appel* sau *hof van beroep*;

— în Bulgaria, *Апелативен съд – София*;

— în Republica Cehă, curtea de apel, prin intermediul curții districtuale;

— în Danemarca, *landsret*;

— în Germania, *Oberlandesgericht*;

— în Estonia, *ringkonnakohus*;

— în Grecia, *Εφετείο*;

— în Spania, *Juzgado de Primera Instancia*, care pronunță hotărârea contestată; *Audiencia Provincial* se pronunță asupra căii de atac;

— în Franța:

(a) *cour d'appel* pentru hotărârile de admitere a cererii;

(b) președintele *tribunal de grande instance*, în cazul hotărârilor de respingere a cererii;

— în Irlanda, *High Court*;

— în Italia, *corte d'appello*;

— în Cipru, *Επαρχιακό Δικαστήριο* sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, *Οικογενειακό Δικαστήριο*;

— în Letonia, *Apgabaltiesa*, prin intermediul *rajona (pilsētas) tiesa*;

— în Lituania, *Lietuvos apeliacinis teismas*;

— în Luxemburg, *Cour supérieure de justice*, numai în materie civilă;

— în Ungaria, instanța locală situată în jurisdicția instanței superioare (la Budapesta, *Budai Központi Kerületi Bíróság*); asupra căii de atac se pronunță instanța superioară (la Budapesta, *Fővárosi Bíróság*);

— în Malta, *Qorti ta' l-Appell* în conformitate cu procedura stabilită pentru căi de atac în *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.*12 sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, prin *ċitazzjoni* în fața *Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*;

— în Țările de Jos, *rechtbank*;

— în Austria, *Landesgericht*, prin intermediul *Bezirksgericht*;

— în Polonia, *sąd apelacyjny*, prin intermediul *sąd okręgowy*;

— în Portugalia, instanța competentă este *Tribunal da Relação*. Căile de atac se introduc, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale în vigoare, prin intermediul unei cereri înaintate instanței care a pronunțat hotărârea contestată;

— în România, *Curtea de Apel*;

— în Slovenia, *okrožno sodišče*;

— în Slovacia, curtea de apel, prin intermediul curții districtuale a cărei hotărâre este atacată;

— în Finlanda, *hovioikeus/hovrätt*;

— în Suedia, *Svea hovrätt*;

— în Regatul Unit:

(a) în Anglia și Țara Galilor, *High Court of Justice*, sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, *Magistrates' Court*;

(b) în Scoția, *Court of Session* sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, *Sheriff Court*;

(c) în Irlanda de Nord, *High Court of Justice* sau, în cazul unei hotărâri privind o obligație de întreținere, *Magistrates' Court*;

(d) în Gibraltar, *Supreme Court of Gibraltar* sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, *Magistrates' Court*.

ANEXA IV

Căile de atac care pot fi introduse în conformitate cu articolul 44 sunt următoarele:

— în Belgia, Grecia, Spania, Franța, Italia, Luxemburg și Țările de Jos, recurs în anulare;

— în Bulgaria, *обжалване пред Върховния касационен съд*;

— în Republica Cehă, *dovolání* și *žaloba pro zmatečnost*;

— în Danemarca, o cale de atac în fața *Højesteret* cu autorizație din partea *Procesbevillingsnævnet*;

— în Germania, *Rechtsbeschwerde*;

— în Estonia, *kassatsioonkaebus*;

— în Irlanda, recurs pe motive de drept la *Supreme Court*;

— în Cipru, un recurs la Curtea Supremă;

— în Letonia, un recurs la *Augstākās tiesas Senāts* prin intermediul *Apgabaltiesa*;

— în Lituania, recurs la *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*;

— în Ungaria, *felülvizsgálati kérelem*;

— în Malta, niciun recurs nu este posibil în fața unei alte instanțe; în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, *Qorti ta' l-Appell* în conformitate cu procedura stabilită pentru recursul în *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12*;

— în Austria, *Revisionsrekurs*,

— în Polonia, *skarga kasacyjna*;

— în Portugalia, recurs pe motive de drept;

— în România, o *contestație în anulare* sau o *revizuire*;

— în Slovenia, recurs la *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*;

— în Slovacia, *dovolanie*;

— în Finlanda, acțiune la *korkein oikeus/högsta domstolen*,

— în Suedia, recurs la *Högsta domstolen*;

— în Regatul Unit, un singur recurs pe motive de drept."